

jeg henstiller den kun til Overvejelse i Udvalget —, man kunde jo tilføje, at en Tvangsindlæggelse ikke kunde finde Sted paa Grundlag af en Umyndiggørelse af den Art, jeg talte om før, hvor det formueretlige Moment har været sat i Forgrunden ved den oprindelige Umyndiggørelse. Det vilde efter min Mening ikke være umuligt her at tage en Parade, som ganske vilde borttage de Betænkeligheder, som det ærede Medlem Hr. Rytter nærede ved Lovforslaget.

Jeg tror altsaa, at det er rigtigt at forsøge at løse Spørgsmaalet netop ad den Vej, som man her er kommet ind paa. At vente, indtil den nye Straffelov bliver gennemført, det er efter min Mening ikke ønskeligt; for det vil let kunne føre til, at man kommer til at vente meget længe. Og at klippe dette ud af Straffelovforslaget og gennemføre det som en særlig Lov vil efter min Mening heller ikke være hensigtsmæssigt. Man vilde her komme ind i en Række af Overvejelser, som staar i saa nøje Forbindelse med hele det andet System af Lovbestemmelser, som Straffeloven udgør, at det efter min Mening vil være til Skade for Overvejelserne, hvis man saaledes klipper dette ud. Det tror jeg ikke man skal gøre.

I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, idet jeg dog ogsaa, ligesom det ærede Medlem Hr. Rytter, finder det naturligt, at man overvejer det i et Udvalg.

Zahle: Jeg skal ikke komme ind paa den Diskussion, som tidligere har været ført her i dette høje Ting om, hvorvidt den Indspærring, den højtærede Justitsminister har ladet foretage af en Sædelighedsforbryder, der havde udstaaet sin Straf, er lovlig eller ej, men skal blot sige, at det er af den største Vigtighed, at en saadan Handling ubestridt foregaar paa lovlig Grund, og det er jo ikke Tilfældet, saaledes som Situationen nu foreligger; det er derfor godt, at dette Lovforslag er fremkommet, saa at Justitsministeren kan faa dette ubestridte Grundlag for sin Handlemaade. Det er ogsaa af Vigtighed, at vi faar fastslaaet, at en saadan Indspærring kun kan ske efter en Afgørelse ved Domstolene. Derimod maa jeg sige, at hele den Strid, som blev rejst her af det ærede Medlem Hr. Rytter om den Maade, hvorpaa vi skal gaa frem ved at skaffe ubestridt lovlig Grund under Justitsministeren i denne Sag, er mig af mindre Betydning, naar blot det bliver saaledes, at Domstolenes Mellekomst er nødvendig.

Det drejer sig jo her om en aldeles midlertidig Foranstaltning, der er ingen,

som kan være i Tvivl om, at de Bestemmelser, vi her træffer, vil blive afløst af Bestemmelser, som bliver Led i en ny Straffelov, som vi dog maa faa, inden en meget lang Tid er forløbet, og jeg kan meget godt gaa med til at lovgive i det Spor, som den højtærede Justitsminister her er inde paa. Det maa ogsaa i denne Henseende siges, at det er de Forhandlinger, som sidst fandt Sted her i dette høje Ting angaaende hele dette Spørgsmaal, som har ført Justitsministeren ind paa det Spor at bringe et Lovforslag frem i den foreliggende Form, saaledes at jeg synes, det ikke vilde være nogen meget heldig Fremgangsmaade fra dette høje Tings Side, hvis det pludselig vilde sige til den højtærede Justitsminister: Vi vil nok hjælpe den højtærede Justitsminister til at faa denne Sag ordnet fuldt ud, men nu skal det være ad en helt anden Vej end den, vi selv ved de fra denne Talerstol faldne Udtalelser har opfordret Ministeren til at gaa frem ad.

Derfor tror jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Pürschel, at vi skal blive i det Spor, vi her er i. En eller anden mindre Ændring i det fremsatte Lovforslag kan der blive Lejlighed til at foreslaa i det Udvalg, som jeg forstaaer skal nedsættes angaaende denne Sag, hvad jeg heller ikke skal modsætte mig; men det kan gøres hurtigt, og det bør gøres hurtigt. Thi Sagen er, at naar vi, der mener, at det, som er foregaaet her, ikke er helt lovligt, alligevel lader være med at kræve, at denne Mand skal slippes løs igen — og det tør vi ikke kræve —, faar vi en vis Meddelagtighed i, hvad der er sket. Derfor maa vi være enige med den højtærede Justitsminister i hurtigst muligt at faa dette bragt paa fuldkommen sikker, lovlig Grund.

Straffelovskommissionens Medlemmer, i hvert Fald de ledende Medlemmer, har desuden hidtil bestandig, hvor der har været Lejlighed dertil, udtalt sig meget bestemt imod, at man tog enkelte Bestemmelser ud af Straffelovskommissionens Forslag og forelagde dem her i Rigsdagen og fik dem gennemført og ophøjet til Lov, og det er mig meget forstaaeligt, at Straffelovskommissionens Medlemmer ser saadan paa Sagen, thi det er klart, at den nye Straffelov bør gennemføres som et samlet Hele. Hvis enkelte Medlemmer af Straffelovskommissionen nu skulde være af en anden Mening, kan dette ikke være afgørende for mig; jeg synes bestemt, vi skal føre den højtærede Justitsministers Arbejde videre paa det Grundlag, han her har forelagt, og skal vi have en Udvalgsbehandling, bør den være kort, saaledes at den højtærede Justits-